

Boekverslag Nederlands Een gang met gele deuren door Rom Molemaker

Boekverslag door een scholier

3e klas vwo

489 woorden

14 jaar geleden

★ 5,4

36 keer beoordeeld

Auteur	Rom Molemaker
Genre	Jeugdboek
Eerste uitgave	2005
Vak	Nederlands

Molemaker, Rom Een gang met gele deuren, 2005, van Holkema en Warendorf

Ik had meerdere boeken gehaald, maar uiteindelijk heb ik besloten om dit boek als eerste te lezen omdat de titel me wel aansprak. Het is namelijk niet zo een titel die meteen zegt waar het hele boek over gaat, dus ik vond het wel iets hebben. Ik heb het boek ook in één avond uitgelezen, dus het was het uitkiezen zo te zien wel waard.

Het genre van het boek is denk ik criminaliteit, omdat als je de achterkant van het boek leest denk je meteen aan een jeugdbende en dat is ook zo.

De titel van het boek heeft zeker niet in directe vorm met het verhaal te maken, maar het speelt juist weer een wat kleinere rol, maar ook wel een belangrijke rol denk ik. Het is 'als je het vergelijkt met een film' een "set" waar zich ontroerende dingen afspelen. Het is dan niet de belangrijkste set, maar wel een van de aangrijpendste.

Het verhaal speelt zich in deze tijd af, maar de tijd waarin het verhaal wordt verteld is een beetje raar, want je hebt zeg maar het gewone deel, maar tussendoor ook stukjes die vooruit lopen op het gewone deel. Dus eigenlijk het gevolg van het "gewone deel."

De hoofdpersoon is Martje. Zij gaat samen met haar ouders en broertje verhuizen en dan raakt ze bevriend met Gabriëlle, die is leidster van een groep criminele meiden. Martje raakt bij deze groep betrokken. En dan gebeurt er iets afschuwelijks wat haar leven totaal overhoop gooit. Dit probleem wordt wel opgelost, niet in het boek zelf, maar er wordt wel verteld wat er gaat gebeuren.

Een bijpersoon is Gabriëlle. Martje raakt onder de indruk van haar en ze gebruikt Martje eigenlijk om dingen te stelen enzovoort. Door Gabriëlle komt Martje ook flink in de problemen, maar uiteindelijk is Gabriëlle zelf ook de dupe.

Het fragment wat me het meest aansprak, was het moment waar het boek eigenlijk om draait. Dit wordt ook twee keer in het boek verteld en dat is het deel dat al vooruit loopt en het gewone deel.

Martje zette zich onwillekeurig schrap, maar toen voelde ze opeens een por in haar rug. In een reflex deed ze haar handen naar voren, naar Merals rug. Nog een duw. Ze leunde naar voren, haar handen raakten Meral.

Niet doen! Ze wilde het roepen, maar haar keel was opeens dor en heet, en ze ademde droog, schurend woestijnzand in. Zo voelde het.

Daar was de tram. Merals voeten zochten tevergeefs steun bij de rand van het perron en ze viel met een hoge gil voorover.

De afloop van het verhaal was niet voorspelbaar, want ik dacht dat het slecht zou aflopen, omdat ik geen enkele manier kon bedenken hoe het nog goed zou kunnen komen, maar die was er dus wel. Toen ik erachter kwam dat het goed zou aflopen, heb ik het eigenlijk ook met een geruststellendere gedachte uitgelezen.